Napsal uživatel Zubřík
Úterý, 01 Únor 2000 01:00

Nebyl jsem si jistý, zda každá z položek v názvu souboru nemá svoji vlastní subjektivitu, a tak jsem požádal zpěvačku Báru Kubátovou, aby s sebou do útulné prosecké hospůdky, kde jsme rozhovor dělali, přivedla ještě někoho z pánské části skupiny. Tohoto úkolu se tedy ujal Petr Krumphanzl, šéf a sólový kytarista Mariáše. Objednali jsme si pivo a já zapnul diktafon.

Jak dlouho už hrajete?

Petr: Už to budou tak čtyři roky.

A co bylo tím impulsem k založení kapely? Byl to odchod Báry od Folkloku?

Bára: Oni Folkloci to neradi slyší, že jsem od nich odešla...
Petr: Co já vím, tak na začátku byla Bára, Láďa Vocásek a Jirka Zmek, tedy všichni exFolklok, kteří odešli nějak v tu samou dobu. Láďa a Jirka se rozhodli opět obnovit Vlarion, ve kterým před tím fungovali. No a na jednu zkoušku přinesla Bára texty Honzy Frühaufa, ale už nedošlo k tomu, aby se to uskutečnilo. Pak se ale Bára rozhodla, že by chtěla jít do konkurzu Zahrady, a tak první demo jsme vlastně nahráli s bráchou a Jirka tam pak jen dobouchal ty bonga. V tý době to vlastně ještě nebyl Mariáš, Láďa Vocásek přišel až potom.
Bára: V podstatě to začínalo celý jako studiová kapela. Takže já jsem neznala všechny kluky, až do tý doby, než jsem si poslechla celý demo.
Petr: Ta kapela vlastně vznikla až v momentě, kdy nám přišlo pozvání do předkola Zahrady. Pak jsme teprve sehnali muzikanty a nazkoušeli těch pět věcí, který byly na tom demu.

Jak to bylo s personálníma obměnama?

Bára: Tak ze začátku se to hodně měnilo, pak se to víceméně ustálilo. Ty největší změny vlastně nastaly v momentě, kdy Láďa Vocásek (akustická kytara) odešel k Minehavě hrát basu, v tý době odešel taky bongista a rok na to odešel i Petrův brácha Pavel (kontrabas), kterej teď hrává se Sekvojí.

Takže prakticky každý rok jedna velká změna, nevyčerpávalo vás to?

Petr: Já už jsem si tak nějak zvykl, že máme nějaký repertoár, který pokaždý, když někdo odešel, jsem se musel naučit znova.

Co byste řekli o vašem současným autorským zázemí?

Bára: Dřív nám dodával texty takřka výhradně Honza Frühauf, poslední dobou má ale nějakej útlum, asi se zamiloval. Přesto myslím, že to dostalo poslední dobou větší kapky.
Petr: Já vlastně píšu muziku pořád na jeho texty, takže pro mě se toho zas moc nezměnilo.
Bára: Důležitý taky je, že písničky nosí i kluci z Mariáše, že už nejsme tak závislí na někom zvenčí. Ačkoliv já jsem brala vždycky Honzu Frühaufa jako člena kapely.

Vy vlastně vydáváte každý rok jedno demo...

Petr: To si myslím, že je pro nás docela důležitej hnací moment. Vždycky nás to totiž donutí

napsat a nazkoušet nový písničky a vybrat mezi nima ty nejlepší.

Já jsem u vás vlastně teď viděl zbrusu nové demo nazvané Na soukromý dráze. Jaký z něj máte pocit?

Petr: Je to asi zas lepší než to bylo...
Bára: Já si myslím, že nějaký ty chyby tam vždycky najdeme, ale rok od roku je to o něčem jiným a zdá se mi, že to jde nahoru.

Cítíte tedy, že se někam posunujete i stylově?

Petr: Asi jo. Čím dál tím víc si myslím, že se to posunuje z takový tý obecný roviny folku, že je tam víc bluesových a někdy i jazzových prvků. Někdy je tam i něco z latiny a celkově i ty harmonie jsou komplikovanější. Je otázka, jestli je to líbivější.

A je to tedy ještě folk?

Petr: My jsme to nikdy nějak moc neřešili. A vždyť je to vlastně fuk, co je to za styl. Folkový je to v tom, že posíláme demáče na folkový festivaly, že jsme se na ně dostali a že jsme tam hráli. A jestli se to zdá lidem jako folk nebo nezdá, to už není náš problém.
Bára: A když se dostanem na rockovej festival, tak to bude rockový...
Petr: Jenže tam se asi nedostanem.

Takže hodláte letos zase jet na Zahradu?

Bára: Určitě.

A co považujete za ideální podnik - ať už klub nebo festival - pro Mariáš?

Petr: Nějak si to opravdu nedokážu zařadit, ale asi bych to zasadil do tý Malostranský besedy, že tam je hodně třeba z toho Mišíka, Bílý nemoci a těhle stylů.

A zkoušeli jste vloni oslovit nějaký větší festivaly? Co třeba Telč?

Bára: Telč jsme mezi jinýma taky zkoušeli. Medvěd mi odepsal, že ještě nedospěl k tomu, aby tam měli kapely našeho střihu, této muziky.

A zdálo se ti to upřímný?

Bára: No, když jsme tam hráli jednou na malý scéně, tak nikdo ze zvukařů na nás neměl čas, protože večer tam měla hrát Načeva a všichni z toho byli úplně hotový. Pak sehnali nějakýho člověka s malinkatým mixíkem a na to náměstí přišlo takový kvantum lidí, že to bylo úžasný.
Petr: Dobrý bylo, jak nás nastěhovali do nějaký ubytovny, byli jsme tam asi čtvrt hodiny a když jsme si vybalili, tak přílít nějakej typ a všechny nás zase vyházel, že přijela Načeva a že tam budou bydlet místo nás, takže jsme jeli v noci domů.
Bára: Navíc, když si vezmeš, jakou hudbu hraje Načeva, tak je mi divný, jak to, že se

nehodíme do Telče...

Pojďme k veselejším věcem. Můžou se případní zájemci nějak dostat k vašemu demu?

Bára: Jasně. Stačí, když nám zavolají. A nebo přímo na koncertech. Máme ho na kazetě, ale i na cédéčku.

Á propos, kde teď hráváte?

Bára: Teď je to tak porůznu po pražských klubech, ale termíny ti nepovím, protože je z hlavy nevím. Čtenáři FOLK-TIMu je určitě najdou ve vašem kalendáři. To nejbližší hraní je tuším 4. února ve Velmi jemném klubu Limonádového Joe, v paláci Kotva.

Mimochodem, Báro, o tobě se ví, že se živíš zpěvem profesionálně...

Bára: Já se za profesionála moc nepokládám, ale v oblasti vážný muziky to tak je, teď zpívám hodně se sborem a se symfonikama.

A kde jsi byla v poslední době?

Bára: Teď na přelomu roku jsem byla v Izraeli. Vystupovali jsme tam s izraelskou filharmonií, řídil to dirigent Bertini, vynikající obsazení.

A jak se ti daří skloubit vážnou muziku s Mariášem?

Bára: Mně to tak vyhovuje, já se u toho folkrocku bezvadně odreagovávám.

Tak mi ještě prozraďte nějaké kontakty na vás pro případné pořadatele...

Bára: Buď na Péťu, to je 0604/556 514 a můj telefon je 0603/979 578.

Vyčerpávající. Děkuji za rozhovor.